

ΚΕΝΤΡΟΑΡΙΣΤΕΡΕΣ Ή ΚΕΝΤΡΟΔΕΞΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΟΧΙ Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Ένας από τους μύθους που κυκλοφορούν στο δημόσιο διάλογο είναι ότι το Κράτος και ειδικότερα η Δημόσια Διοίκηση δεν μπορεί να αποτελέσει το πεδίο μιας εθνικής συνεννόησης, αλλά πως πρέπει να προσαρμόζεται στο εκάστοτε κυβερνητικό κόμμα, δηλαδή να γίνεται Κεντροδεξιά Δημόσια Διοίκηση ή Κεντροαριστερή Δημόσια Διοίκηση ή Δημόσια Διοίκηση όποιας άλλης πολιτικής κατεύθυνσης επιλέξει ο λαός στις βουλευτικές εκλογές.

Εκτιμώ ότι ήρθε η ώρα να συνειδητοποιήσουμε ότι η Δημόσια Διοίκηση ενός Ευρωπαϊκού Κράτους και γενικότερα ενός αναπτυγμένου δημοκρατικού Κράτους πρέπει σε κάθε περίπτωση να είναι ικανή, αποτελεσματική και αποδοτική, προκειμένου να εφαρμόζει τις δημόσιες πολιτικές (public policies) που εγκρίνει ο λαός στις εκλογές και που δεσμεύεται να εφαρμόσει η εκάστοτε Κυβέρνηση.

Κεντροδεξιές ή Κεντροαριστερές είναι οι Δημόσιες Πολιτικές και όχι η Δημόσια Διοίκηση.

Για παράδειγμα, κεντροδεξιά ή κεντροαριστερή μπορεί να είναι μια οικονομική πολιτική και όχι το Υπουργείο Οικονομικών, το οποίο πρέπει να είναι ικανό να εφαρμόσει την οικονομική πολιτική της εκάστοτε δημοκρατικά εκλεγμένης Κυβέρνησης.

Γι' αυτό και η σημαντικότερη δέσμη μεταρρυθμίσεων της δημόσιας διοίκησης θα πρέπει να αφορά την «αποκομματικοποίησή» της ή την «αποπολιτικοποίησή» της, όπως την ονομάζει ο νόμος 4336/14.08.2015 (γνωστός και ως 3^ο μνημόνιο), στο άρθρο 3, παραγρ. Γ.5.1 του οποίου περιλαμβάνεται το δεσμευτικό τριετές προγραμματικό πλαίσιο μεταρρύθμισης της Δημόσιας Διοίκησης.

Συγκεκριμένα, ο νόμος αυτός προβλέπει ότι «η τριετής στρατηγική για μεταρρυθμίσεις της Ελληνικής Διοίκησης» θα περιλαμβάνει, κυρίως, την αναδιοργάνωση των διοικητικών δομών, τον εξορθολογισμό των διοικητικών διαδικασιών, τη βελτιστοποίηση των ανθρώπινων πόρων, την ενίσχυση της διαφάνειας και της λογοδοσίας, την ηλεκτρονική δημόσια διοίκηση, τις καλύτερες διαδικασίες προσλήψεων για διευθυντικά στελέχη, μια δημοσιονομικά ουδέτερη μεταρρύθμιση του μισθολογίου, ένα σύγχρονο σύστημα αξιολόγησης των επιδόσεων και τη βελτίωση της κινητικότητας.

Προβλέπονται μάλιστα να γίνουν τα εξής :

- έως τον Οκτώβριο 2015 η μεταρρύθμιση του ενιαίου μισθολογίου, έως τον Νοέμβριο 2015 η έκδοση της σχετικής δευτερογενούς νομοθεσίας και έως τον Ιούνιο 2016 ο εξορθολογισμός των ειδικών μισθολογίων,

- έως τον Οκτώβριο 2015 η επανεξέταση και εφαρμογή της νομοθεσίας επιλογής διευθυντικών στελεχών, επιλογή που θα ολοκληρωθεί για τους Γενικούς Διευθυντές έως τον Δεκέμβριο 2015 και για τους Διευθυντές έως τον Μάιο 2016,
- έως τον Νοέμβριο 2015 η νομοθέτηση του νέου πλαισίου αξιολόγησης των επιδόσεων όλου του προσωπικού,
- έως τον Οκτώβριο 2015 ο καθορισμός του ανωτάτου ορίου των επιπέδων απασχόλησης και των μισθολογικών δαπανών του Δημοσίου,
- έως τον Δεκέμβριο 2015 η θέσπιση νέου συστήματος κινητικότητας,
- έως τον Μάρτιο 2016 η εκπόνηση μακροπρόθεσμου σχεδίου κωδικοποίησης των κυριότερων νομοθεσιών και έως τον Δεκέμβριο 2016 η δημιουργία ηλεκτρονικής πύλης πρόσβασης στη νομοθεσία.

Θα ήθελα μάλιστα να υπογραμμίσω πως προβλέπεται ότι θα τροποποιηθεί το καθεστώς των Γενικών Γραμματέων και των επικεφαλής των Δημοσίων Οργανισμών, με σκοπό την «αποπολιτικοποίηση» και τη βελτίωση της θεσμικής μνήμης του Δημόσιου τομέα και της αποτελεσματικότητάς του.

Τι χρειάζεται να γίνει; Να συμφωνηθεί το περιεχόμενο των μεταρρυθμίσεων αυτών και να εκπονηθούν οι σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις και ένα συνολικό επιχειρησιακό σχέδιο εφαρμογής τους, σχέδιο το οποίο μπορεί να χρηματοδοτηθεί από το ήδη εγκεκριμένο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Μεταρρύθμιση Δημόσιου Τομέα» του ΕΣΠΑ 2014–2020.

Εκτιμώ ότι έχει δημιουργηθεί μια εξαιρετική ευκαιρία. Να αξιοποιηθεί η μεγάλη κοινοβουλευτική πλειοψηφία που ψήφισε αυτό το τριετές προγραμματικό πλαίσιο. Ήρθε πλέον η ώρα να βγεί η Δημόσια Διοίκηση «εκτός πολιτικής συναλλαγής», όπως τα βασικά δημόσια αγαθά πρέπει να είναι «εκτός οικονομικής συναλλαγής».

Η μόνη απορία μου είναι εάν θα πετύχουμε αυτή τη συνεννόηση ή εάν θα επαναλάβουμε ακριβώς ό,τι και τα προηγούμενα χρόνια, δηλαδή η κοινοβουλευτική πλειοψηφία να εκπονήσει κάποια σχετικά νομοσχέδια, χωρίς ευρύτερη πολιτική συναίνεση και χωρίς συνολικό επιχειρησιακό σχέδιο εφαρμογής τους, τα οποία θα τα αλλάξει η επόμενη κοινοβουλευτική πλειοψηφία και που τα ξαναλλάξει η επόμενη κ.ο.κ. Ίσως γιατί στην Ελλάδα έχουμε ακόμη την «πολυτέλεια» κάθε πολιτικό κόμμα να δίνει ένα δικό του πολιτικό περιεχόμενο ακόμη και στην έννοια της «αποπολιτικοποίησης».

Παναγιώτης Μαΐστρος
<http://www.p-maistros.gr>